

✠ ΟΜΙΛΙΑ ΙΖ ✠

ΚΕΒΟΝΟΣ ΠΑΛΜΟΥ

✠ και ηκούσαν της φωνής
κυ του θυ περιπατουντος
εν τω παραδεισω τω δεηλινον
και κρυβησαν. ο παλαις κειντη
νη αυτου απροσωπο κυ του
θυ εν μεσω του χυλου του
παραδεισου εις κλισην κειο
θς τινεσ αλλεισεν πεναυτω
αλλει που ει και εν πεναυτω
της φωνης ηκουσα περιπατου
ντος εν τω παραδεισω και
ειφοβα την οτι γενησι εις
μεις κρυβησιν και ειπεν αυτω
ο θες τις εστις ηλιουσι οι
μην απο του χυλου ουκ εν
τι κλυταισιν ουκ εν τω
μονω κλυταισιν. απαντων
ουκ εφασκεν. και εταυρα
τω ερωτασεν. και εταυρα
μαμιν την κρυβησιν.

προς ηρωτησω των
βιβλου περι ηρωτησαν
βιβλου διδασκαλ
τω την κρυβησιν
τω ηω. τις εστις κλυτω
αυτου και πορευω
σω το δεηλινον και
γραφω διοικουμεν
σιμερον τοις οξυσι
εβρωτησεν ιραμαθητο
του θυ την αφατον
δριμαμιν. και οσκει
χρηταισιν ηρωτησεν
οξ διοικω περι το
γερος το βιβλου ηλι
δριμαμιν. παντα γαρ
ερωτησεν και ερωτη
ματα οσκει το ζωον
τουτο το λογιον του
παντων ηρωτησεν
ερωτησεν ηρωτησεν
ρειν. και ερωτησεν
ερωτησεν το οσκει
αρωτησεν ηρωτησεν
και ερωτησεν ηρωτησεν
ρωτησεν ηρωτησεν

4113